

Kutyákkal az algíri romok között a túlélőkért

PALÁGYI BÉLA

Az algériai földrengés megrázta az egész világ közvéleményét. Sokan siettek a károsult ország segítségére, hazánkból a Spider mentőcsoporthoz indult a helyszínre, melyet Lehoczki László, Mancs kutya gazdája irányított. Vele tartott Szolnokról az Életjel mentőcsapatból Túri László és Barati István Black nevű kutyájukkal, illetve László István az Exo nevű négy lábúval, a készenléti mentőkutyás egység szolnoki egyesületéből. Az ember azt hinné, a gyors segítség kényszere felpörgeti az eseményeket, de sajnos nem így van. Egy nap ráment az adminisztrációra, jöllehet a hivatal a lehető leggyorsabban tette a dolgát. Ám ez mégis sok, ha az időt a romok közé szorult ember oxigéntartalékával mérjük. A mentőkutya végtelenül érzékeny lény, ennek is köszönheti rendkívüli képességét. A szállítása mégis számára – meg talán a gazdi számára is – sokkölő körülmények között zajlik. Van légitársaság, amelyik megengedi, hogy a hűsége segítők az utasterben tartózkodjanak – a Malév például ilyen megértő volt –, de gyakoribb az, hogy a boksza zárt állapotok a csomagteremben kapnak helyet. Pedig a mentők szerint a kutya a csoport egyik, ha nem a legfontosabb tagja.

A helyszínen a magyarokat a követségünk emberei várták, a konzul vezetésével, a mentőegységeket a fővárostól negyven kilométerre lévő Bourmerdes stadionjába szállították, ahol sátrakban laktak – szerencséjükre. Az utóregések ugyanis folyamatosan mozgatták a földet alattuk. Pihenésre nem volt idő, érkezés után azonnal indultak a város pizzériájához. Algírban a földrengésbiztos technológiának köszönhetően valójában nem volt pusztító katasztrófa, viszont a környék kisebb településein a négyszintes házak alatt összeomlott a földszint, és a három emelet „rácsukódott”. Az utcák házsoraiban egy-egy foghíj jelezte, hogy valamikor ott családi otthon állt.

A munka egy nemzetközi mentési szabályzat szerint, rendkívül szervezeten folyt.

A magyar egység a harmadik nap kapcsolódott a mentésbe

A MENTŐSZOLGÁLAT FELVÉTELE

Ezt a forgatókönyvet minden nemzet segítőknek kívülről tudnia kell, ez volt a titka annak, hogy a nyelvi különbözőség ellenére is olajozottan mentek a dolgok. Voltak olyan csoportok, amelyek megengedhették maguknak, hogy egy napon belül a helyszínre érjenek, legtöbben saját géppel utaztak, így a mieinket megelőzték a svájciak, franciák, spanyolok, osztrákok, németek. A magyarok a harmadik napon kapcsolódtak be a mentésbe, Mancsot és társait már megelőzte a hírük, így amikor a romeltakarító gépeket leállították, a kutyáké volt a terep. Mancs az egyik helyen felugrott, Lehoczki jelezte, hogy alighanem életet talált a kutya, ám a kárhelyparancsnok tovább vezényelte a magyarokat, így csak később tudták meg,

hogy a kínai műszaki mentő csapat valóban talált egy élő fiatalembert ott, ahol Mancs felugrott.

Algériában erős a halottkultusz. Az elhunyt felszínre hozásáért épp úgy dolgoztak a hozzátartozók, mint ha élet kellene kimenteni. A mentőket elküldik a romok mellől, pléddel terítik le a helyszínt, majd a legközelebbi hozzátartozó lepedő alatt megmosdatja az áldozatot, beparfümözi, így viszik el mentőautóval. Később visszahozzák immár teljes pompájában, így búcsúznak el tőle az ismerősök és rokonok. A térségben 10-12 évente van hasonló földrengés. Egy-egy ember élete során három-négy katasztrófát is átél, és ugyan nem lehet megszokni a szörnyűséget, de elfogadják, mondván, Allah így bünteti őket. A

helybeli romeltakarítók nem kértek kesztyűt, szájkendőt, a sokat szenvedett ország polgárai Allahra bízták magukat. Ha valamelyikük megsérült, az orvoshoz is erővel kellett elparancsolni, mivel szerintük Allah minden sebet begyógyít. A magyar mentőknek hálás köszönet járt a végén, miközben itthon a sajtó azon polemizált, hogy Mancsot meg sem hívták, mert nincs vizsgája. Holott a derek állat több ország díszpolgára, és nem egy repülőjáraton VIP-vendég. Egyébként a húsz mentőegység közül tizennyolc államilag támogatott – mindössze kettő tartja fenn magát karitatív szövetségként. Az egyik a magyar.

Jómagam pedig azt nem értem, miért nem lehet jobban segíteni a segítőkét?

A VIDÉK HÍREI

Kurucfesztivál a kurucfészekben

Háromszáz évvel ezelőtt tört ki a II. Rákóczi Ferenc vezette felkelés és szabadságharc. A kurucok harcában az egyik legfontosabb szerepet Tarpa játszotta, ahol nemrég felavatták a nagyságos fejedelem szobrát, pünkösdkor pedig nagyszabású kurucfesztivált rendeztek a kerek évforduló tiszteletére. A vendégek között a szomszédos Kárpátalja ruszinjai is megjelentek, akiknek ősei a fejedelem leghűségesebb katonái közé tartoztak.

Felsőfokú képzés Mátészalkán is

A magyar optikai ipar egyik fleggárára Mátészalka. A városban már létezik optikai ipari középfokú képzés, de a követelmények növekedése miatt egyre több egyetemet végzett szakemberre van szükség. A szatmári településen ezért azt tervezik, hogy környékön a felsőfokú oktatást is meghonosítják. Az úgynevezett optomechatronikai szakemberek képzését a határon túlra is kiterjesztenék.

Osztrák-magyar tapasztalatcseré

A Phare-program segítségével kétnapos osztrák-magyar napokat rendeztek Nagykanizsán. A fő rendezvény a környezetvédelmi konferencia volt, amelyen osztrák és magyar szakemberek beszéltek a megújuló energiák, így a szél, a víz, a nap, a termálvíz, a biomassza kínálta energiahasznosítási lehetőségekről. A hallgatóság megismerhette a güssing uniós megújulóenergia-központ eredményeit, mely azért figyelemre méltó, mert a város villamos- és fűtőenergiáját teljes egészében fedezni tudja.

Életjáradék termőföldért

Zalában 167-en pályáztak a Nemzeti Földalapkezelő Szervezethez a januárban meghirdetett Életjáradék termőföldért programra. Az első öt gazda szerződés kötésének ünnepségén azonban felvetődött, hogy noha az osz-